

Kaste kawaalus.

Kes enema andis, kui ta suri,
mis lüüdi nende rõõmide;

Siis wana ning ka kurri,

kuigi ta ei hoolinud.

Kui ta wälk hakkas loobuma laulma

lapset

no 1

ber kaela, ja isä tõi omad käd üles
ja ütles: olle kudetud, Jummal! et meie
laps omad pattud tunneb, niid ta leiab
jälle armo Sinno ees! Ja Herra teenrid
pakkusid neile sedda sani, agga nemmad
lõkkitasid tuhhat tanno ja terwist wasto,
ja ütlesid: noor rahwas olgo rõmus seäl,
meie pallume siin Jummalat nende eest.
Ja Neto ja Jürri longesid niid mollemad
nende ümber kaela, ja nutsid nende rinnul,
et igga mehhe silma weksi tulli.

Ja niid lõksid nemmad sure lusti ja
rõmoga ärra, ja noor rahwas pandi Herra
sani istuma, ja pilli heäl kulutas sedda
rõmo keik ma ilmale. Ja nemmad tullid
keik, tansides, Moisa Sali sisse, ja Neto
ja Jürri lõksid kõhhe Herrat ja Prauat
terretama: Agga Neto ei sanud sanna su-
ust, nenda panni halle meel temma keele kin-
ni, ja essite kui nut sai lahutust teinud,
kannatas ta, need terwised kätte anda, mis